

Nr 287.

Av herr Kristensson i Osby, om höjning av maximibeloppet för det vid taxering medgivna avdraget för vissa försäkringspremier.

Enligt 46 § i kommunalskattelagen samt 4 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt bestämmes, att avdrag vid deklaration för vissa försäkringspremier får ske med högst 200 kronor.

I motionerna I: 180 och II: 303 vid 1948 års riksdag yrkades, att maximibeloppet skulle ökas till 300 kronor.

De skäl som därvid anfördes voro, att avdraget syftar till att stimulera och underlätta omtänksamhet och regelbundet sparande. Den nu gällande bestämmelsen fastställdes 1910, och den sedan dess fortgående penningvärdeförsämringen motiverade i och för sig en justering av maximibeloppet. Vidare anfördes, att premier på lägst 200 kronor i många fall äro otillräckliga för erforderlig personförsäkring.

Det vore därför önskvärt att höja avdragsbeloppet och därigenom möjliggöra ett bättre försäkringsskydd och bidra till ett ökat sparande.

1948 års bevillningsutskott fann, att skäl talade för motionärernas yrkanden. I avvaktan på den då pågående utredningen i ärendet hemställde utskottet om avslag på motionerna. Detta blev också riksdagens beslut.

1944 års allmänna skattekommitté (SOU 1948: 22) har framlagt förslag om avdragsbeloppets höjning till 300 kronor.

För äkta makar behöves i regel större försäkringsskydd, särskilt när barn finnas i familjen, än för en ensamstående person. I många fall förekommer att personer, före ingående av äktenskap, var för sig ha försäkringspremier till sådana belopp, att de som äkta makar sedan ej i samma utsträckning kunna utnyttja tidigare avdragsmöjligheter. Dessa skäl tala för att äkta makar böra erhålla avdragsrätt till högre belopp än ensamstående, och jag föreslår, att avdrag för äkta makar får göras upp till ett belopp av 400 kronor. Svenska försäkringsbolags riksförbund nämner i skrivelse till 1944 års allmänna skattekommitté detta maximiavdrag för äkta makar.

Med stöd av vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 46 § i kommunalskattelagen och 4 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, att angivet maximibelopp vid avdrag för vissa försäkringspremier höjes för ensamstående från nuvarande 200 kronor till 300 kronor och för äkta

Motioner i Andra kammaren, nr 288.

makar från nuvarande 200 kronor till 400 kronor, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1950.

Filip Kristensson

i Osby.

Nr 288.

Av herr Hedlund i Rådombeslut, angående ändring av anvisningarna till 20, 22 och 29 §§ kommunalskattelagen.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 159.)

Stockholm den 25 januari 1950.

Gunnar Hedlund.
